

Maleta Pedagògica

Un equipatge per a la interculturalitat

Consultar

L'educació en diferents països

A fi a donar a conèixer la perspectiva de qui ja va passar per l'experiència de trobar-se amb un altre sistema educatiu diferent del que estava acostumat, les mitjanceres i els mitjancers de l'Àrea de Mediació Intercultural de SURT van respondre a algunes qüestions sobre la seva percepció sobre l'educació als seus països i a Catalunya.

Totes les dades estadístiques presentats són retirats de l'Informe de Seguiment de l'Educació per a tots en el Món.

XINA

País: Xina

Total habitants: 1.321.290.000 (2007)

Matriculats en l'educació (2005)	Primària	Secundària *	Superior**
Total persones	108 935 000	101 195 000	23 361 000
Total dones (dels matriculats)	47 %	48 %	47 %

*Secundària: inclou educació mitja inferior i educació mitja superior comú.

** Superior: inclou educació superior comú, postgraus i educació professional mitja, sense aquest últim seria 25.280.000.

Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola en els vostres països? (és valorada socialment, o el treball és considerat més important?)

La família xinesa dóna molta importància als estudis dels seus fills i els recolza a perseguir-los sempre que l'economia familiar els permeti. Primer perquè a la societat xinesa una persona sense estudis significa que haurà d'exercir treballs físics de poc guany, i una persona amb estudis superior és considerat d'un estatus superior i obtindrà millors condicions laborals al futur. En segon lloc per la forta competència social present a la Xina, es creu que qui posseeix un títol d'estudi superior que els altres tindrà més possibilitat d'èxit a la vida.

Ara bé, parlant d'un país tan gegantí com a Xina hem de tenir en compte l'enorme diferència entre la vida que es fa a la zona rural i la de la zona urbana. A la zona rural la gent dóna més importància al treball encara que cada vegada hi ha més famílies que donen suport als seus fills que s'ha de seguir els estudis a la ciutat, mentre que a la zona urbana la gent prefereix i vol que els seus fills realitzin estudis superiors abans que treballar de jove. Per això, molts estudiants universitaris xinesos que acaben la carrera reconeixen no haver tingut cap experiència ni pràctica laboral abans, que només han conviscut amb llibres i teories.

L'educació és funció només de l'escola o també d'altres grups de la comunitat?

Bàsicament només les institucions educatius es preocupen de l'educació dels estudiants, encara que també hi ha el ministeri d'educació que vetlla per la qualitat de l'ensenyament i que en tots els llocs hi hagi accés a ella, especialment en zones de difícil comunicació, per exemple, zones rurals i zones muntanyoses aïllades.

Quina és la implicació dels pares/mares/tutors en la vida escolar dels fills i filles? Hi ha la figura de l'AMPAS (o similar) als seus països d'origen? Se si, sol ser participades o hi ha altres formes de participació?

Una característica rellevant de l'educació a la Xina és la implicació dels pares. Cada vegada que un fill té un examen important, els pares s'impliquen molt en el procediment i el desenvolupament dels estudis dels seus fills. Un exemple clar és la selectivitat. A la Xina la selectivitat és l'última fase eliminatòria per arribar a les millors universitats, les que els asseguressin un futur pròsper. El pla és: el fill estudia, i només s'aixeca per menjar i dormir. Els pares fa el mateix horari que el seu fill, li preparen l'àpat, li fan les compres, pràcticament li organitzen tot perquè no es distraigués dels estudis. Tot això són més proves que l'educació és un fenomen de molt pes al marc social xinès. A la zona rural potser no és tan present la implicació dels pares, bé per la falta de coneixement en aquest àmbit bé perquè no tenen temps per les àrdues tasques del camp.

Associació com AMPAS no existeix, però sovint es convoquen reunions amb els pares per informar-los del desenvolupament dels seus fills a l'escola y es decideixen temes relacionats amb l'activitat escolar de l'entorn del nen.

Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències en la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

Ambdós països donen molta importància en l'educació dels fills però amb una lleugera diferència. En Xina l'educació és més severa, més esquemàtic; a Espanya l'educació opta un aire més lliure, més independent. Els estudiants tenen molts més camins que escollir si no se segueix la línia principal de primària, ESO, batxillerat i universitat. Poden treballar, fer cicles, cursos de formació, i si acabes una carrera pots fer una altra al cap de 10 anys mentre treballes, etc. La majoria dels xinesos té la mentalitat més lineal, més estructurada, i funciona més a manera de plantilles. No sol haver-hi estudiants de 30, 40 o 50 anys, per exemple, a l'universitat. Normalment acaben d'estirada l'estudi i després sí que es fiquen al mercat laboral.

Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat ací i allà, quines diferències són més visibles?)

La superpoblació de Xina també es nota a les aules. Per a una millor qualitat, no se sol haver més de 30 nens en una aula espanyola, però en Xina arriben a tenir 50 o 60 alumnes en una aula de primària, i una mica menys en secundària. Però clar, aquest nombre també depèn dels col·legis. D'altra banda, hi ha molta més disciplina a les classes en Xina que a Espanya. Els nens d'aquí són molt més liberals i sempre fan el que els dóna la gana. A la Xina la figura del professor imposa molt, i com l'estudi és molt important, llavors són més atents a les aules.

Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/a veuen als vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana)

La ideologia confuciana va ser la base doctrinal en Xina durant milers d'anys, i es caracteritza per cinc importants relacions, si les persones les respectessin, era possible arribar a una harmonia social absoluta: 1. governant – súbdits; 2.pare - fill; 3. marit – esposa; 4. Germà major – germà menor; 5. amic – amic.

Per aquesta raó (i encara que la Xina moderna hagi perdut molt d'aquesta ideologies tradicionals per la revolució cultural de 1966 a 1976), les persones velles i els professors continuen sent venerats i respectats pels xinesos. A les classes la figura del professor o professora imposa molt davant els alumnes i els pares també els respecten. No sol haver-hi casos de bullying escolar ni desordre a les aules. Ara bé, el vincle professor i alumne és molt més estreta que del món occidental. Moltes vegades el professor també és com un mestre pare que es preocupa de cadascun dels seus alumnes, els tracta gairebé com a fills. Els donen consells i ajudes quan és necessari i fora del recinte escolar, especialment als problemàtics. Hi ha una pràctica en Xina que és que els professors visiten la casa dels pares de l'alumne per veure com camina l'estudiant no sols dins l'escola sinó també en l'entorn social i familiar. Una interacció mútua entre professors i pares per conèixer millor l'alumne.

COLÒMBIA

Total habitants: aprox. 40 000 000

Matriculats en l'educació (2005)	primària	secundària	superior
Total persones	5 298 000	4 297 000	1 224 000
Total dones (dels matriculats)	48 %	52 %	51 %

Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola en els vostres països? (és valorada socialment, o el treball és considerat més important?)

És molt important. No obstant això hi ha una enorme dificultat per a l'accés als estudis i cada vegada és més privatitzada, la qual cosa impedeix que les persones amb menors recursos econòmics ingressin els seus fills i filles al sistema educatiu. L'educació és valorada socialment, d'acord també als grups i a les classes socials (la societat Colombiana és extremadament classista). Per a les persones del camp o àrees més rurals per exemple, l'educació és l'emancipació de la "ignorància", perquè camperols i camperoles es consideren a si mateixos dins d'aquesta categoria, estereotip que reafirmen per exemple les persones habitants de les àrees urbanes. També és important dir, que cada vegada, es valoren més els sabers de les comunitats camperoles. Per a les comunitats camperoles o rurals és d'un enorme valor que un fill o filla accedeixi a l'educació i més encara a estudis universitaris, no sols implica un reconeixement en el seu nucli familiar sinó en la seva col·lectivitat, per exemple a la seva sendera (petit poblat conformat per diverses finques). Per a les famílies camperoles, també suposa un esforç, perquè els nens i nenes camperoles s'integren a les feines del camp a molt curta edat i fan part molt important de les feines que permeten el sosteniment del projecte camperol. A poc a poc les persones han anat prenent consciència de la importància de l'educació dels nens i nenes, per sobre de les feines del camp.

Per a comunitats, per exemple, Afrocolombianes, l'educació ha estat també un vehicle d'emancipació, però ja relacionat amb pràctiques discriminatòries lligades al racisme i pràctiques colonials. També és un valor en la mesura que les persones que aconsegueixen estudiar, les resta consideren que ocuparan càrrecs públics o privats que permetran el millorament de les condicions de vida de les seves localitats, que són generalment les que tenen més dificultats quant a serveis o infraestructures. Per a pares i mares de comunitats pobres d'àrees urbanes, s'educa als fills i filles amb l'esperança que ells i elles estudiïn i algun dia puguin tenir un treball que permeti sortir de les condicions de pobresa, l'educació és la possibilitat de l'emancipació de la pobresa. S'espera que els fills i filles quan siguin adults

contribueixin al millorament de les condicions materials de les llars. També l'educació dels fills i filles està lligada a la possibilitat que les dones puguin treballar, perquè és assumit socialment una major càrrega per a les dones en aquest rol, i en aquest sentit hi ha una sobrecàrrega de treball domèstic per a les dones, havent de sacrificar les seves possibilitats d'exercici laboral. Un agreujant en relació amb això és que a Colòmbia nens i nenes estudien només mig temps, de 7:00 am a 12:30 pm o de 12:30 a 6:00 p.m., amb la qual cosa les llars han de gestionar el temps restant. Per a les nenes, també els hi dificulta més accedir a l'educació, perquè s'assumeix en molts casos que en haver de treballar la seves mares, elles són les que s'han d'encarregar de cuidar els seus germans i germanes menors, en molts casos no poden estudiar per aquesta injusta decisió. En els casos en què poden estudiar, moltes vegades són sobrecarregades amb les feines domèstiques.

Per a persones amb majors recursos econòmics, estudiar no és un èxit, ni tan sols una pregunta, que es pogués plantejar en termes d'estudi o no estudi?, estudiar fa part de la seva vida, com si fos un procés natural inqüestionable, està associat a exercir una professió i un treball en el futur, la pregunta no és si podré estudiar? Sinó què vull estudiar? Fins aquí, una visió resumida i quelcom esbiaixada d'aquest tema. La conclusió és que sí és molt important, i que aquesta importància està lligada a les condicions de vida de les persones, a les seves condicions de gènere i en la majoria dels casos a condicions d'opressió.

L'educació és funció només de l'escola o també d'altres grups de la comunitat?

L'escola compleix un paper fonamental, però també altres grups de la comunitat. Per exemple en zones molt pobres les organitzacions no governamentals ofereixen programes educatius i d'acompanyament a nens i nenes que complementen de manera important la feina de l'escola. Els veïns i veïnes, també exerceixen una funció d'educació important, tant d'ensenyament de normes de convivència com a l'atenció de nens i nenes, el fet que els nens i nenes només estudiïn mitja jornada, comporta que l'altra mitja jornada sigui complementada, amb el treball d'organitzacions, esglésies o els veïns i veïnes del barri.

Quina la implicació dels pares/mares/tutors en la vida escolar dels fills i filles? Hi ha la figura de l'AMPAS (o similar) als seus països d'origen? Se si, sol ser participades o hi ha altres formes de participació?

A Colòmbia, l'escola està estructurada en el que s'anomena la "comunitat educativa", que està conformada, per: nens i nenes estudiants, professors i professores, rectors/es de l'escola, associacions de pares i mares de família (realment s'anomena associacions de pares de família, encara que només assisteixen en la majoria dels casos les dones, els homes es desentenen molt d'aquest paper), caps de nuclis educatius (associacions d'escoles per sector i per graus), secretaris/es d'educació municipal, secretaris d'educació departamental i ministre d'educació.

Existeix també el govern escolar, que és una representació dels estudiants per resoldre els seus problemes enfront de les autoritats educatives, es fan votacions a l'interior de les escoles i establiments educatius, també hi ha estudiants formats en mediació de conflictes per ajudar a resoldre les diferents situacions problemàtiques que es presenten al centre educatiu.

Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències en la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

Sí, és clar que percebo una enorme diferència, i és que estudiar no és una elecció o si tens o no tens possibilitats. Em sembla que l'Estat proporciona tots els mitjans perquè hi hagi una educació pública de qualitat. No és afer de si tens o no tens diners (o almenys en menor mesura), per exemple els auxilis de l'Estat per a famílies nombrosa, o amb problemes de dependència, o els auxilis dels menjadors, o els auxilis a les famílies nombroses, o simplement el fet que els nenes i nenes estudiïn tot el dia, complementen de manera molt important l'accés a l'educació i que les famílies puguin sostenir-ho d'una manera més fàcil. La importància en aquest sentit, la veig que clarament aquí l'educació per a l'estat és una prioritat, i ho veig en tots els nivells des dels primers graus d'estudi fins als universitaris i de postgrau. Em sembla que això és substancial, a Colòmbia, l'educació és assumida com una despesa i no com un dret i una inversió en un projecte de societat més just. Estudien els qui puguin pagar la seva educació, almenys fins als estudis universitaris. L'escola bàsica sí té un alt percentatge de nens que aconsegueixen concloure els seus estudis, però en la mesura que els graus pugen, augmenta la desescolarització.

Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat ací i allà, quines diferències són més visibles?)

Bé, en quant a l'escola, el més visible, són les jornades completes d'estudi i els menjadors, imagino que això dona una dinàmica completament diferent, en el temps i les rutines escolars. També veig una diferència en relació amb l'ús d'uniformes, a Colòmbia, cada escola té un uniforme diferent, aquí no, el més semblat són les bates de treball o de menjador dels/es nens/es. També el ritme de les estacions de l'any o les vacances marca un ritme i unes rutines diferents, per exemple els casals, o el tipus de roba que es porta. La separació de funcions i responsabilitats a l'escola també em semblen molt importants, i crec que ajuden a fer que funcioni d'una manera més organitzada l'escola.

Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/a veuen alls vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana)

Bé, la figura del mestre o mestra és molt important, està també relacionat amb el lloc a què són assignats si és rural o urbà compleix diferents funcions. Per exemple al camp, els mestres i mestres són en molts casos la presència institucional de l'Estat, o el vincle amb la ciutat, els qui porten notícies, les cartes o comandes. Es converteixen en persones que ajuden a la promoció de processos organitzatius a les senderes per a la resolució de problemes.

El que puc dir, és que els professors i professores es comprometen en la resolució dels problemes de nens i nenes més enllà de ser assumit com una professió únicament, i això és molt important perquè crec que sense aquest compromís, molts nens i nenes es quedarien per fora del sistema educatiu. El que vull dir, és que les carències del sistema educatiu de l'estat, són esmenades amb els esforços dels professors i professores. Aquesta és una de les diferències que trobo amb Catalunya, aquí em sembla que els professors i professores simplement assumeixen un treball i una professió. És clar, això té els seus pros i els seus contres, per exemple el que mostra és que quan el sistema funciona, no cal que els professors i professores se sobre esforcin.

MARROC

Total habitants: aproximadament 33.milions

Matriculats en l'educació	Primària	secundària	superior
Total	4.023.000	1.952.000	367.000
Dones (dels matriculats)	46%	45 %	45 %

Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola als vostres països?

Depèn de les famílies i la seva economia. Pràcticament, la importància és la mateixa que aquí. A molts pares i mares el que els preocupa és el benestar de la seva família, però com a moltes parts i com tu ben dius, una cosa és el que desitjaria i una altra és la realitat de cadascú. (Prioritats, economia familiar, cost dels cursos, distància entre col·legi/casa, necessitat familiar, nombre dels membres de la família, jerarquies, línia de successió, el/la referent de l'entorn, etc...). Encara que saben **algun@s** com **l@s** d'aquí que poden tenir sortida o no, quan acaben la carrera.

(És valorada socialment, o el treball és considerat més important?)

Repeteixo aquí gran part de les explicacions anteriors, "depèn de qui i de com". Sense oblidar, que també valoren els oficis tradicionals. (Mecànica, electricitat, pintura, fusteria, etc...), que tenen, segons **algun@s**, sortides al món laboral més ràpides per aportar diners a casa (per a la gran majoria dels casos per als que resideixen aquí a Catalunya i per a algunes famílies al país d'origen).

L'educació pertany només a l'escola o a altres grups de la comunitat?

L'educació pertany a tres agents, l'escola, la família i la societat:

La família:

El seu paper com a institució educadora primera és primordial. En la majoria dels casos la família és extensa i diametralment, està molt llunyana del model modern occidental. Encara que la responsabilitat educativa cau sobre tots els seus membres, cal destacar que aquesta funció és pròpia dels més grans, independentment del seu gènere. Això és perquè sovint són els dipositaris del coneixement. Ells tenen la experiència de la vida, coneixen el passat, la tradició i la cultura. Tot membre de la família extensa té un cert dret a recriminar un menor per un comportament no adequat, encara que no sigui ni el seu pare ni la seva mare. Sense caure en la generalització, dins de l'educació que dona la família marroquina destaca la importància que té la disciplina i el sentit de l'autoritat.

Aquests dos conceptes no sempre estan lligats a la figura paterna com es pensa. En molts casos és el mateix funcionament intern de l'estructura familiar el que recorre a ells sense necessitat de tenir una figura que els representi.

Per adquirir la disciplina, hi ha casos d'una certa rigidesa – i a vegades de repressió– que pot arribar en certs casos al càstig físic per tal d'aconseguir el domini i la submissió de la personalitat.

El paper de la família com a agent educatiu és primordial donat que és en l'entorn familiar que es donen les primeres pautes de comportament social.

La diferència que pot existir amb una família occidental moderna consisteix en què els germans més grans poden assumir el rol educatiu i de tenir cura dels més petits en tot moment. Una germana pot arribar a assumir alguns papers o funcions de mare amb els seus germans més petits. Aquí comença l'aprenentatge maternal de moltes noies. Aquest fet, d'alguna manera, resumeix la línia educativa que reben. Per això, per aquestes noies l'adolescència és quasi inexistent. Passen directament de ser criatures a ser adultes. Cal recordar que l'educació que reben els seus germans nois és ben diferent. Un dels principis importants en la seva educació és la independència i la autonomia personal. El model de família definit en aquest context és el tradicional estàndard del Marroc actual.

La heterogeneïtat de la societat marroquina es dona també a nivell de família.

Hi ha famílies molt modernes i d'altres molt conservadores i el grau de modernitat d'una família està marcat per diversos factors: social, religiós, econòmic, geogràfic, etc.

En funció de tots aquests elements, l'educació impartida per les famílies pot variar molt. Per això s'ha d'evitar la generalització.

El carrer:

És un espai alternatiu de trobada, d'aprenentatge i de convivència molt important. D'una manera indirecta al carrer s'aprèn molt. Els més petits aprenen jugant i els més grans observant tot allò que passa al seu entorn. Aquests últims fan de responsables o educadors involuntàriament. Totes les persones presents al carrer en un moment donat estan implicades, d'una manera o altra, en allò que hi passa.

Per exemple, és quasi impossible que una persona gran no digui alguna cosa a uns nens que estan tirant pedres a una casa. A vegades, hi ha trams de carrer molt limitats on juguen diversos grups de nens a diferents jocs segons l'edat o el gènere sense que hi hagi un responsable o conductor del joc més gran. Ells mateixos marquen les normes i els objectius educatius s'assoleixen d'una manera natural.

La escola:

En el procés de l'aprenentatge, el que es fa és aplicar mètodes autoritaris tradicionals que fomenten la memorització mecànica dels continguts sense tenir en compte ni les capacitats de cadascú ni la seva tendència intel·lectual.

A més a més, la concepció de l'escola al Marroc, com a molts altres indrets, s'entén com un lloc on es dona una determinada informació i uns determinats coneixements, on s'aprenen determinades lliçons, on s'hi han de formar determinats hàbits que les criatures hauran de fer servir en raó d'unes altres coses (vida social) que hauran de fer en el futur.

Ni pels continguts impartits, ni per la metodologia, ni per la motivació dels professionals (en moltes ocasions, mal remunerats i allunyats dels seus llocs habituals de residència) s'està fent grans coses al Marroc perquè l'escola tingui la seva funció social, representi la vida actual, vida tan real com la que els nois i noies fan a casa, al carrer, etc.

Quina és la implicació dels pares /mares/tutors/ en la vida escolar dels fills i filles, hi ha la figura de l'AMPAS (o similar) als seus països d'origen, se si sol ser participada o hi ha altres formes de participació?

Els pares tenen contacte amb l'escola o amb els docents i no existeixen AMPAS.

Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències en la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

Està comentat una mica en la resposta anterior. La manera d'entendre, tant aquí com en origen, la disciplina des de casa, escola i el carrer amb una certa autoritat és totalment diferent. La manera d'entendre el respecte en ambdós costats, també és molt distinta.

Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat ací i allà, quines diferències són més visibles?)

En primària el sistema educatiu és igual al d'Espanya, excepte l'autoritat del docent a les aules, i en l'ensenyament de secundària i superior també és molt semblant a Espanya. Preescolar i primària, una mica en secundària, no tant la superior.

Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/a veuen als vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana?)

La diferència entre els dos països és que al Marroc la figura del mestre és més respectada i considerada. La figura del mestre/a per part de les famílies al Marroc és molt respectada i es considera una persona sàvia, té el respall i el vistiplau en tot el que fa. Es dona per suposat que fa el millor pels estudiants (si et diu o et fa quelcom és pel teu bé!) i en molts casos, donen per fet que és el seu treball, el mantenir l'autoritat i disciplina dins i fora de les aules. Aquí, la manera d'entendre l'autoritat, respecte, responsabilitat i límits d'uns i d'altres és un debat nacional...

PAKISTAN

Total habitants en el 2008: aproximadament 167.520.000

Matriculats en l'educació (2005)	Primària	Secundària	Superior
Total	17 258 000	7 245 000	783 000
Total dones	42 %	41 %	45 %

Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola als vostres països?

És valorada socialment. Avui sí donen gaire importància, sobretot a les ciutats gairebé totes les nenes i nens estan matriculats i fins a 14 anys és obligatori. En canvi, als pobles no és el mateix percentatge. Els pares prefereixen que els nens ajudin als seus pares als seus negocis (agricultura) i les nenes fan tasques de casa i ajuden la seva mare per cuidar els germans.

L'educació és funció només de l'escola o també d'altres grups de la comunitat?

Hi ha fundacions i associacions que estan treballant, sobre l'educació per a gent gran, sobretot per a dones, per exemple: (nai roshani , vol dir! Nova llum).

Quina la implicació dels pares/mares/tutors en la vida escolar dels fills i filles? Hi ha la figura de l'AMPAS (o similar) als seus països d'origen? Se si, sol ser participades o hi ha altres formes de participació?

Els pares participen en poques ocasions, per exemple dia de pares, fi de curs o algun festiu, per exemple: després d'Eid (dia d'anyell) ells celebren la gran festa al col·legi o institut.

Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències en la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

Avui dia sí que donen importància que les nenes també estudiïn com els nens, però si mirem 10 anys endarrere no era tan important que les nenes també han de tenir educació. Per ignorància, al Pakistan les dones no treballen, només fan tasques de casa i no surten soles. La cultura pakistaní és totalment diferent que la catalana. Quan una nena té 14 anys, els seus pares comencen a cercar un noi perquè se'n vagi a casa del seu marit. Ells pensen que les noies no han d'entrar al món laboral, per això no fa falta que estudiïn.

Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat ací i allà, quines diferències són més visibles?)

L'ambient és molt tranquil a la classe, hi ha una diferència entre alumnes pakistanesos i alumnes espanyols. Els alumnes pakistanesos quan parlen amb el seu professor no el miren als ulls, per respecte o per por. Sobretot les noies són molt tímides.

Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/a veuen als vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana)

A Pakistan els mestres posen un límit, vol dir que no es fan bromes, no tenen relació personal amb els alumnes, estan molt limitats i reservats.

PAÍS: ROMANIA

Total habitants: aprox. 23.000.000

Accés a l'educació	primària	secundària	superior
Total persones	1.900.561	961.231	767.439
Total dones	919.589	454.754	412.805

1. Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola en els vostres països? (és valorada socialment, o el treball és considerat més important?)

- L'escolarització ha estat i segueix important; tant abans com avui en dia (refrany molt utilitzat: "ai carte ai parte"- traducció/ interpretació "tens estudis tens facilitats".
- abans estudis gratuïts ara cada vegada més de pagament , resulta una polarització de l'ensenyament que condueix a una diferenciació de la població escolar per motius financers.
- diferència entre l'ensenyament del medi rural i urbà (condicions d'infraestructura i professorat).
- els estudis de primària: abans basats en acumulació de moltíssims coneixements, menys interactiu. Es treballa per fer-se un "open coordinació"/ canvi d'experiències...
- en l'EU s'ensenya com desenvolupar les aptituds de comunicació ,estimula la creació; a Romania encara es treballa conforme amb els estereotips comunistes que t'ensenyava tancar-te en tu mateix i no desenvolupar habilitats de comunicació.

2. L'educació és funció només de l'escola o també d'altres grups de la comunitat?

No diria que la funció de l'escola és d'educar als alumnes, aquesta funció seria més de formar/instruir, l'educació es rep en la família, en els grups socials, comunitat. Refrany: "Nu are cei sapte ani de acasa", traducció /interpretació: No ha rebut el que és més valorat, l'educació dels primers anys (7) que es dona en la família, en la comunitat...

3. Quina és la implicació dels pares/mares/tutors en la vida escolar dels fills i filles? Hi ha la figura de les AMPAS(o similar) als seus països d'origen? Els pares participen o hi ha altres formes de participació?

Hi ha un consell dels pares per cada classe que té com a funció principal gestionar el fons financer de la classe, d'organitzar excursions, festes....

4. Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències en la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

Depèn de cada família en part:

- del lloc on viu(poble / ciutat)
- del nivell de formació dels membres de la família
- dels ingressos

Es donen casos quan les nenes tenen menys oportunitats d'accedir als estudis, es queden a cuidar de la família, o opten per un treball primerenc perquè els seus ingressos siguin una ajuda per a la família.

Però també hi ha casos de germans majors que no estudien, comencen a treballar perquè recolzin a la família i a l'escolarització dels més petits.

5. Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat aquí i allà, quines diferències són més visibles?)

Tinc entès que cada vegada va canviant més, s'acosta més a l'ambient occidental. Per la meua pròpia experiència he trobat diferències en:

- aquí hi ha més respecte cap al professorat com a persones i al seu treball,
- també més disciplina(respectar horari de classe, silenci, dinàmica de la classe, entrega de treballs...)
- un professorat menys exigent a l'hora de puntuar,
- també he d'apreciar que aquí m'he trobat amb un ambient més relaxat.

Altres realitats a Romania: molta corrupció, un exemple és obtenir un diploma sense passar per l'escola.

6. Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/la veuen en els vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana)

La relació mestre-alumne té un pronunciat caràcter didàctic. Els alumnes no demanen consells a qualsevol mestre sinó només als que els tenen confiança.

Un estudi sobre l'educació demostra l'estat trist en què es troba l'ensenyament romanès i l'enorme abisme entre les dues generacions: mestres-alumnes. Els professors no saben gestionar la relació amb els alumnes i tampoc saben fer més fàcil i atractiu el contingut del programa escolar. Hi ha situacions on l'èxit de l'alumne és a causa de la mitjana d'origen; "els nens de diners llestos" tenen més èxit que la resta.

Quant a l'opinió dels alumnes sobre els professors, hi ha tres categories:

- els massa durs i exigents que demanen més que no pas donen, ignorant que els alumnes tenen també tasques d'altres assignatures,
- els que saben establir ponts reals de comunicació amb els alumnes i hi ha un equilibri entre els requisits de l'ensenyament i l'amistat,
- els que demostren falta de respecte cap als alumnes o per comportament discriminatori, o per abús d'autoritat.

En la societat escolar catalana trobo que l'ambient és més relaxat i hi ha una relació mestres-alumnes molt més estreta.

SENEGAL

País: SENEGAL

Total habitants: 11 65600

Matriculats en l'educació (2005)	primària	secundària	superior
Total	1 444 000	406 000	59 000
Total dones (dels matriculats)	49 %	42 %	-

Quina és la importància donada a l'educació i a l'escola als vostres països? (és valorada socialment, o el treball és considerat més important?)

A Senegal, l'educació és molt valorada, incloent l'educació moderna (escoles, universitats, la ciència, i la tecnologia), com a l'educació tradicional (escola alcorànica, i familiar) es considera que una persona sense noció d'aprenentatge, sense estudis, no podrà complir amb el treball. L'educació en valors humans a l'entorn familiar té molta importància, però anar a escola té encara més importància.

L'educació és funció només de l'escola o també d'altres grups de la comunitat?

A Senegal, l'educació és funció del poble, de la comunitat, dels pares, en particular la mare, dels mestres de l'Alcorà i de l'escola. (Ex: Quan un nen saca carrera, és el nen del poble que ha tret la carrera). Quan un nen arriba a ser un metge, un advocat, un director de cadena etc..., aquell nen representa tot el poble. És a dir que el seu èxit és del poble, no sols dels seus pares.

Quina és la implicació dels pares/mares/tutors en la vida escolar dels fills i filles? Hi ha la figura de l'AMPAS (o similar) als seus països d'origen? Se si, sol ser participades o hi ha altres formes de participació?

Els pares tenen una implicació molt gran en la vida escolar dels seus fills, sobretot la dona. El pare es veu més implicat a l'hora de matricular el nen a l'escola alcorànica. Hi ha l'AMPA, tant en el sistema modern, com alcorànic, i és molt participativa a la vida escolar.

Des de la vostra perspectiva, són perceptibles algunes diferències a la societat dels vostres països sobre la importància d'educar als nens i a les nenes?

En tot lloc, sempre hi ha hagut una diferència a l'educació dels nens, i de les nenes. A Senegal, la nena té més conceptes d'educació, com a nena, i com a dona (és a dir ensenyar-la de com

portar una casa, la qual cosa no s'ensenyava als nens). Sol ser que els nens tenen més oportunitat de seguir els estudis que les nenes, pel fet que elles es casen més aviat, o que són l'ajuda de la mare a casa.

Fa 20 anys hi havia un gap entre els nens i nenes; hi havia menys nenes, sobretot a les zones rurals. Però ara hi ha prou nenes a l'escola. Avui dia, està canviant molt la cosa.

Com és l'ambient de les classes en els vostres països? (Per als qui han estudiat ací i allà, que diferències són més visibles?)

La diferència més visible, és la rigidesa i autoritat dels mestres, això porta a què no hi hagi comunicació entre ells i els alumnes, però també el respecte que té l'alumne respecte al conjunt dels docents, per la cultura, i l'educació. A Senegal, hi ha major rigidesa en la disciplina, en el vestuari i en els horaris. A Catalunya el vestuari és molt lliure, sobretot a les joves, es distingeixen els grups pels seus vestuaris (panamà, Gòtiques, etc...).

Com és considerada la figura del mestre o mestra? (novament, com el/a veuen als vostres països i quines diferències troben amb la societat escolar catalana).

Els mestres es consideren com un superior per la seva edat, i continuen tenint aquesta credibilitat per la cultura que dóna als majors aquest poder (allí manen ells), i també per l'educació que rep l'alumne a casa seva del perfil del mestre mostrant-ho com un savi, una persona a adorar. A l'escola els mestres representen una súper autoritat.